

מסורת הש"ס

קמן נכנס בעזרה מנחם אפר"ר יוחנן (דאפר קרא) ויעמוד ישוע בנו ואחיו קרטיאס. והקשה רבינו אלחנן הי"ד ילפינן דקטן נמנע לעזרה לשיר בשעה שהלויס עומדים לדון יד ואמר ר"י דרבי יליה מיתורא דקרא מכיז ביהים ואחיהם הלויס ומכיז ישוע

תורה אור השלם

1. צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לעמך לאשך ריח ניחח תעשו ותקריב כבודי לפני ה' במזבח.
2. והיה לכם למשקחת ארבעה שעור יום אחד יהיה וקחשט אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: שמות י"ב.

3. והיהם הקשרים לקבל לאש ולתקן לידהת ולבנים מקלישם טון מנחלים וקבליהם ונבולת ופגזות ופגזות סודות למכות ועמדם כהנים למאה ועשרים כהנים בחצרות:

[illegible]

לְטוֹי רַעֲשׁוּ

צינבי"ש. צלצלים.
מעמתיים.

שיימה מקובצת

[illegible]

הגהות הב"ח
 (א) נמ' ארבעה ימים קודם
 שמיטה י"ב ע"ן כמנחות דף
 ג ע"א: (ב) ד"ה ד"ה בגלל
 וכו' שא"ז יולד ומדומסין
 וכו' והד"א: (ג) ויבנה
 (ד) ד"ה ויבנה חזרי הס"ד
 ויחזיק מ"ה חזרי כו'
 גדולים עבה: (ו) ד"ה
 בעדה אחת וד"ה שהערך
 י"ל קודם ד"ה וזה שביטול
 שזה מלא:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

המבוקרים בלשכת ה
קודם (6) שחטיטה ומני

הדרו של אי גסרבי

(שי"ר לר"ר י"ד ע"ל)

יש בערביין. טה בין שרה מקנה
 לשרה אחותו ב'י. וכו' וכו'
 ה'ין דה' מני למימר מילוק אחר
 בין שדה אחוזה לקדה מקנה שבעדה
 אחוזה אס הקדשו וגאלו אחר אחר
 ממחלוק לכהנים ציבול ובעדה מקנה
 אס הקדשו וגאלו אחר חור לצעלים
 ציבול ולא נחם לפרשי אלא מילוק
 דשיין כשהוא עמלו פסדה:
 ציבול

רב אסי דאמר קרא 'ואסף במצלות' (השמיע) מצל
 עבדיה וחד גברא עבד בהו קרי להו חד: מת
 עשר לויס עומדין על הדוכן ומוסיפין עד יו עולם
 לעבודה אלא בשעה שהלויס אומרים בשיר ולא היו
 אלא בפך כדי ליתן תבל בנעימה רבי אליעזר בן
 יוחנן עולין אדוכן בארץ היו עומדין וראשהו בן ר
 יהוה נקראין: גמ' הני כנגד רב פפא כנגד ר
 נבבליס וצלצל אחד שנאמר 'הוא' (ובני ואחיו) שנים
 לעבודה לעבודה אלא בשעה שהלויס כו': מנא הני מילי
 קרא 'ויעמוד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יו
 עשה' (ה' עבודת בית ה') (בבית האלהים)
 בל כנבל ולא ככנור אלא בפך כו': למימרא דנבל
 מתני' דלא כרבי יהודה דתניא ר' יהודה אומר כנור
 נימין היה שנאמר 'שובע שמחות [את] פִּנְךָ אל תִּקְרִי
 ימות המשיח שמונה שנאמר 'למנצח על השמינית
 עולם הבא עשר שנאמר 'עלי עשור ועלי נבל
 יהודו לה' ככנור כנבל עשור זמרו לו שירו לו ש
 רבי יהודה לעולם הבא אידי דנפיש נימין ידידיה נג
 ליה נבל: רבי אליעזר בן יעקב אומר אין עולין מן
 הלויס היו נקראין ותנא דרין כיון דהני קמין קליהו ותנא
 והני לא מקמין קרי להו צערי:

הדרן עלך אין גערביז

יש בערכין להקל ולהחמיר ובשדה אחווה להקל ויש
שהמית העבד להקל ולהחמיר באונם ובמפתה ויש
ולהחמיר יש בערכין להקל ולהחמיר כיצד יאחד שהער
וזאת הכעור שבישראל נותן חמשים סלע ואם אמר הרי
גמ' יש בערכין להקל ו' וכו' ולהחמיר כיצד אחד שיה
בעובד כוכבים לא לימא מתני' דלא כר"מ ^סדנתן עובד
אבל לא מעריך אפי' תימא ר"מ הוא הדין דאפילו

מקטינין ועושים קולס דה דק ויפה ומאע

הדרין עלך אין נערכין

לְהַקְלֵי. וְנָא שְׂבִירָאֵל. שׁוּבָה מֵאֵלָּה מִנֵּה חַיִּין נִוְמָן אֵלָּא ר' סָלֵעַ: לִפְסֵי
סָלֵעִים מִן עֲשָׂרִים עַד בֵּין ס' (ו') בְּשַׁבָּת אַחֲוָה. בְּמַקְדִּישׁ שְׁדֵי
אֲמֵר יִשְׂרָאֵל עֶרֶךְ עֹבֵד כּוֹכְבִּים פְּלוּגֵי עָלֵי לֹא אֲמֵר כְּלוֹם דְּעֹבֵד כּוֹכְבִּים

רבינו גרשום

נמצא בשיר גדולים הקטנים: עלי עשור תעל נבל כלומר היה [עשור] בנימין; ואומר הדרה לה' כנצור בנבל עשור ולא כחיר ובנבל אלמא נבל; וחר הרוא: ונעשי ונעשי ידויה כנצור עולם האב: ונעשי קורא כי באו בנבל כשיסמנה חרור הסיר קר אלמא נבל; וכן ארעל ארעל ונא חתנת ארעל ארעל לפני יד יריב: וארעל ברזון בארעל בנבל כחן שיהיה עומדן: ונעשי ונעשי הלום: ססעי הלום בשיר: ונעשי הקטנים מקטנין קולן קולן: וארעל הנדלים ארעל מקטנין קולן קולן עשרה משום הכי הלום: ססעי הלום בשיר: קר להו עשרה קולן:

יש מערכין להקל ולהחמיר. שאם העריך את הגנה בשבטארא אמו ניתן אלא ין סלע: ולהחמיר. שאם העריך את הכעור בשבטארא ומו ין סלע: את המעריץ שדחן בשבטאלה המיו הינו שדה שסמכמה למחיה העיר שדורכין אתה בן ארס ועד כיון שסמכמה לעיר ועומדה בקמטורה דרזין אותה (ובל) (בני ארס) ונעזין בה עין הרע ואנע עשה פירות אל כן: פדוטה מיכטיס. שבאורה מקום שן מעלות הירבה ששכור מרדח ומו ין בון ובו ין סלע: בשבטארא אל. כלומר את הגנה בשבטארא קניו אתה את הגנה כשבור כובכס) (אנע צורב כובכס) (אנע מחני: בן

[illegible]